ЛЬВІВСЬКІ ВІСТІ

ЩОДЕННИК ДЛЯ ДИСТРИКТУ ГАЛИЧИНИ

Рік III. Львів, неділя-понеділок, 21/22 лютого 1943 р. Ч. 38 (458)

„Хай Вам Бог, Дорогі, благословить!"

Письмо Митрополита Андрея Шептицького до тих, що виїжджають на роботи до Райху

I.

ДОРОГІ БРАТТЯ І СЕСТРИ!

Виїжджаєте в далекий, чужий і незнаний край, виїжджаєте часом дуже молоді і недосвідчені, виїжджаєте, не знаючи, на як довго. Як ваш душпастир, бажаю вас пропрощати і по змозі бодай серцем і молитвою бути при вас на чужині. Я рад би до кожного з вас зокрема промовляти і кожному благословити на цю дорогу. А що це неможливе, пишу цей лист. Він дійде до вас мабуть вже тоді, коли будете вже далеко від своїх, коли за ними будете, може, вже й тужити.

Побут на чужині принесе вам в дечому якусь користь і вигоду. Навчитеся чужої мови, пізнаєте світ і людей, наберете життєвого досвіду, набудете багато відомостей, які в житті можуть вам придатися. Але й будете наражені на неодну, часом велику небезпеку. Моїм обов'язком, Дорогі, перестерегти вас перед труднощами і небезпеками життя. Моїм обов'язком дати вам добрі ради, так дуже потрібні кожній людині в трудних становищах. А ті ради, які вам даю, не мої, а св. Євангелія, що його проповідаю. Якщо я в тому листі давав би вам ради від себе, міг би я помилитися, а така помилка могла б вам часом пошкодити. Але коли передаю вам науки і ради св. Євангелія, тоді сповняю уряд душпастиря І я певний того що Христос—Спаситель дасть мені свою благодать, що мої ради і науки будуть певно добрі. І без страху помилки будете могти завсіди так поступити, як в тому письмі перечитаєте. Поступаючи так, будете йти дорогами, що їх усім нам вказує Христос, наш Спаситель.

Передусім, Дорогі, тримайтеся св. католицької віри і стережіться, як вогню, всякої спокуси відступити від тої віри. Багато з вас житиме серед людей іншого віросповідання. Стрінете нераз і людей, що зовсім не вірять в Ісуса Христа. Будуть до вас приходити люди, які вас просто намовлятимуть до відступства від віри батьків. Нехай Всевишній Бог стереже вас перед тим злочином. Бо злочином, не тільки гріхом, є відступити від віри батьків, тяжким гріхом проти віри. Не забувайте ніколи, що ваша віра — це віра Вселенської Церкви, — це віра католицька. Вона відзначається тим, що визнає Римського Архієрея зверхником Церкви і намісником Ісуса Христа. Це віра наших батьків. В тій вірі ви охрищені, в тій вірі й виховані. Це віра ваших батьків і в тому значінні, що це віра ваших і наших дідів і прадідів від самого св. Володимира, що прийняв християнство 950 років тому назад і довів до хрищення усіх наших предків близько 30 поколінь тому назад.

Св. Володимир прийняв християнство в часах, коли ще не було розділу церков, себто в часах, коли царгородська церква в злуці з римською визнавала вселенську віру Тому християнство, яке прийняв св. Володимир Великий, є таке саме, а радше те саме, що його ми усі визнаємо. Люди не називалися тоді „гр.-католиками", бо це назва майже нова; називалися „православними", але в тому значенні, в якому ми тепер ще у Божественній Літургії усіх наших вірних називаємо „православними". А те значення таке: обряд східний, чи візантійський, а віра вселенська. Або радше треба сказати, віра вселенська і обряд візантійський, бо, очевидно, віра важніша, ніж обряд.

Приходитимуть люди до вас та намовляти вас покинути ту віру, в якій ви охрищені; намовлятимуть вас, щоб ви перейшли на православ'я, теперішнє православ'я, себто те православ'я, що відреклося вселенської віри. До того православ'я належить церква московська і церква українська, яка до того відступства від вселенської віри була присилувана переслідуваннями ще за цариці Катерини II. і царів Миколая I. і Олександра II. Ми, за ласкою Всевишнього, задержали вселенську віру і зв'язь зі всіма християнами світу, що визнають вселенську віру.

Багато з вас буде на роботах в краях давньої Австрії, в Баварії, в Надренії, у Вестфалії, або в Альзації і в Льотарингії. Пізнаєте там німецький нарід, що держиться католицької, себто вселенської віри (Слово „католицький" грецьке слово, що значить — „вселенський"). Треба конечно, щоб ви виділи тим німцям добре пояснити, що і ви, як вони, теж католики Між вами і ними є тільки одна різниця: вони держаться латинського обряду, а ми українського, — обряду, що його називають і грецьким обрядом, і візантійським, і східним обрядом. Щодо цього обряду, ми такі самі як і православні, що не мають вселенської віри; у нас і у них обряд той самий. Але віра наша повніша, бо вселенська. Вони держаться науки перших сімох Вселенських Соборів. Ми також держимося тої науки, але ми додаємо до сімох перших Соборів науку дальших Вселенських Соборів, що їх такими визнає Вселенська Церква. Їхня віра неповна, тому наша Церква Богом неначе покликана до того, щоб їм передати те доповнення, потрібне первісній вірі сімох перших Соборів.

Віра перших сімох Соборів добра, але коли хто у них до тої віри перших Соборів додасть якусь єресь, нема поміж ними тієї влади, що могла б перед єрессю перестерегти і боронити правди. Такою владою були перед віками на Сході Вселенські Собори, але тепер східна православна, незєдинена церква не може скликати Вселенського Собору і тому не може осудити як єресь те, що є єрессю. Наслідок того такий, що провідники православної, незєдиненої церкви домішують часом до правд віри людські єресі, а вірні наражені на небезпеку приймати за правду Богом об'явлену людські помилкові видумки. Про цю вселенську віру передаю вам важке слово св. Анатазія Великого, одного з найбільших Отців східної Церкви. Перед символом віри так він говорить: „Хто хоче спастися, передусім мусить держатися католицької віри, а коли хто не заховає її цілої і непорочної, без нікого сумніву згине на 'віки". (Ті слова я навів вам з православного Псалтиря, виданого в Почаєві).

II.

Св Віра, Дорогі, то дуже цінна благодать з неба. Віра — це надприродна сила, що наші душі лучить з небом, це надприродне світло, що нам дає пізнати правди, об'явлені самим Богом, це надприродна сила і чеснота, яка нам дає визнавати правдою все те, що Бог об'явив, а св. Вселенська—Церква подає до вірення. Тому віра так дуже конечна до вічного спасіння.

Ає щоб св. католицьку віру заховати цілою і непорочною, треба часом боротися зі спокусами так, щоб їх поконати, а це є ласка, про яку треба просити Тому, Дорогі, на другому місці дуже усильно поручаю і раджу вам не занедбувати щоденних християнських молитов. Християнинові, Дорогі, потрібна молитва в житті. Через молитву випрошуємо собі ласку до добрих діл християнського життя, до побіди над спокусами, до заховування душі чистої від смертного гріха. Молитвою можемо випрошувати собі з неба і багато інших духових дарунків, а часто і дочасних дібр. Бо Христос сказав: „Просіть і дасться вам, шукайте, а знайдете, стукайте, а отвориться вам". Тому є річчю ясною, такою ясною, як білий день, що мудра і чесна людина повинна щодня звертати молитвою серце до Бога. Коли лиш можете, відмовляйте кожного дня рано і ввечір усі християнські молитви, якщо можете співайте їх усі разом. Не знати, в яких умовинах будете там, на Заході, перебувати; в неодному місці буде вас, може, більше разом жити. Тоді не стидайтеся християнські молитви разом співати. Такий звичай може тільки збудувати чужинців; серед яких будете жити. Слухаючи співаних молитов, вони навчаться вас цінити і по-християнськи любити і нераз зможуть вам помогти.

Коли ви в такому положенні, що нема як і нема коли молитися, тоді старайтеся, але вже конечно, відмовити бодай три рази Отченаш на день Очевидно, до молитви треба звичайно і клякнути і руки на груди зложити і поважно, побожно та поволі три рази знак хреста на собі зробити. Але коли хто в дорозі, або серед таких відносин, що це все неможливе, той може все і всюди молитися, себто і душу підносити до Бога і розмовляти з Богом, Пресв. Д. Марією і св. Угодниками Божими. Можна молитися і в ліжку, і в дорозі, і при роботі, і при їді. Бо чоловік молиться тоді, коли про Бога думає, бажає Його помочі, хоче Йому служити або постановляє йти дорогою Божого закону до вічного спасіння. Очевидна річ, що така принагідна молитва тільки вчасті заступає щоденні християнські молитви, що їх кожна розумна і благородна людина привикла відмовляти рано і ввечір Не заступить і церковної молитви до якої християнин обов'язаний в неділю і свята.

У вашому становищі дуже часто, дуже багато з вас не буде мати ні нагоди, ні змоги бути в неділю на Службі Божій. Коли це неможливе або навіть тоді, коли це є дуже трудно і тяжко, ніхто не

Важкі оборонні бої на Сході тривають

Відлига на Кубані спричинює лише місцеві наступи. — Німецькі війська протинаступами відкидують натискаючі ворожі сили. — Заломились совєтські наступи на північному відтинку східного фронту. — Відзначення 42-го танкового відділу. — Німецькі війська в Африці зайняли Ґафсу і Сбейтлю.

З Головної Кватири Фюрера, 20 лютого.

Верховне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє:

При дальше триваючій відлизі відбулись на Кубанському мостовому причілку лиш місцеві ворожі наступи, які всюди заломились.

Між Озівським морем і районом на південь від Орла тривають важкі оборонні бої. Протинаступи німецьких з'єднань піхоти і танків відкинули на багатьох відтинках фронту натискаючі ворожі сили. Знищено при цьому 32 танки.

Окружене в районі Дінця з'єднання ворожої кінноти, збите у найтісніший простір, стоїть перед своїм знищенням.

На північному відтинку східного фронту заломились нові наступи, піддержані артилерією та танками, на спротиві німецьких військ. Сильні ескадри летунства поборювали з добрим вислідом днем і нічю наступальні з'єднання і постачання ворога. Німецькі ловці зістрілили лише над північним фронтовим відтинком 38 ворожих літаків.

У завзятих оборонних боях у районі Дінця відзначився 48-ий танковий відділ під прикладним командуванням генерала танкових військ фон Кнобельсдорфа. 15-а протиповітряна дивізія летунства брала велику участь у розбитю ворожих танкових наступів.

На північно-африканському фронті бої мають очікуваний перебіг. Окуповано місцевости: Ґафса і Сбейтля. В бігу дотеперішних боїв узято 3.000 полонених, передусім американців, та знищено або здобуто 169 танків, 95 панцерних розвідувальних возів і 36 змоторизованих та 60 інших армат, як теж багато поїздів.

Британські бомбовики налетіли останньої ночі без воєнного успіху на міста північно-західної та західної Німеччини, та передусім на Вільгельмсгафен. Населення мало незначні втрати. Протиповітряна та ловецька оборона збила 11 ворожих літаків.

Приготовляйте другу руну І. КРАЄВИХ КОНКУРСОВИХ ЗМАГАНЬ ДРАМ-ГУРТКІВ!

СССР і Англія

Хто загрожує Балканам?

СТОКГОЛЬМ, 20 лютого. (—). Цікаво, чи большевики знову зголосять претенсії до Царгороду і Дарданелів. Цим питанням цікавиться шведський часопис **„Стокгольм Тіднінґен"** у зв'язку з домаганням московської „Правди" віддати Совєтам балтійські держави, частину середньої Европи та Бесарабію. Шведський часопис запитує, як ставляться Совєти до Балканських держав і наскільки подорож Черчіля та зустріч з турецьким президентом стояла у зв'язку з отими совєтськими затіями. Черчіль — мовляв — хотів розвіяти острах, що його мають турки у зв'язку з московськими апетитами. В англійському інтересі також не лежить, щоб москалі всадовилися над Босфором і Дарданелями. В усякому разі — пише шведський часопис — в невтральних країнах тепер переконання, що між Совєтами та Англією поглибились розбіжності саме з уваги на Балкан. До того причинилися теж сплітки, буцімто Англія планує інвазію на Балкан, не звертаючи уваги на Совєти, які радіб дивитися вже на балканські країни, як на домену власних впливів.

УВАГА! УВАГА! ГРОМАДЯНИ! ВІКНА ТРЕБА ОБОВ'ЯЗКОВО ЗАТЕМНЮВАТИ!